XLVIII. évf. 218. szám Budapest, 1920 szeptember 15, szerda. Ára 2 korona

NÉPSZAVA

AZ ELŐFIZETÉS ÁRA:
egy évre ..... 560 kor. | negyed évre ..... 140 kor.
fél évre ..... 280 kor. | egy hóra ..... 50 kor.
EGYES SZÁM ÁRA 2 KORONA

A MAGYARORSZÁGI SZOCIÁLDEMOKRATA PÁRT KÖZPONTI KÖZLÖNYE.
Megjelenik hétfő kivételével minden nap.

SZERKESZTŐSÉG: VIII, CONTI-UTCA 4. SZ.
(Telefon: József 3-29 és József 3-30)
KIADÓHIVATAL: VIII, CONTI-UTCA 4. SZ.
(Telefon: József 3-31 és József 3-32)

Sulyos szociális problémák

jelenlétét mutatják azok a tünetek, amelyekről a fővárosi közigazgatási bizottság hétfői ülésén tettek jelentést. Váry Albert főügyész és Hann helyettes államtitkár, adófölügyelő „egyértelmüen rámutattak arra, hogy egyre szaporodik azoknak a száma, akik nem akarnak dolgozni". Számtalanszor kifejezést adtunk annak a fölfogásunknak, hogy az ország mai helyzetében egyetlen munkabiró embernek sem volna szabad tétlenül töltenie az idejét. Annyi a pótlásra váró mulasztás, oly sok a hézag gazdasági életünk minden terén, annyi a megoldásra váró föladat, hogy valamennyi dologképes ember megfeszitett munkája is csak esztendők mulva láthatja el ugy, ahogy, a fönnálló és folyton fokozódó szükségleteket.

„A tömeg nem akar dolgozni és a bünesetek oka nem a nyomor, hanem dologtalanságra való hajlam" — állapitja meg a főügyész s ha ez a beállitás abszolut igazság volna, alkalmat adhatna kétségbeesésre. A főügyész azonban a kriminalista szemével nézi az eseményeket, tényt konstatál — ez eddig helyes, a *konzekvenciák mérlegelése és levonása azonban már nem a büntetőjogász, hanem a szociálpolitikus hatáskörébe tartozik.* A munkakedv csökkenése háborus következmény: a hat esztendei nehéz frontszolgálat és megfeszitett háborus termelés, sulyosbitva a fizikai létminimum csökkenésével, az egész világon kiváltotta ezt a hatást. Kiváló szociológusok, hirneves pszichiaterek és fiziológusok tekintélyes irodalmat produkáltak már e kérdéssel kapcsolatban s abban valamennyien megegyeznek, hogy esztendők kiengesztelő és kiegyenlitő munkája, a szociálpolitika forrásainak bőséges buzogása szükségesek ahhoz, hogy a testileg-lelkileg agyongyötört emberek munkakészsége teljesen helyreálljon.

A megállapitással magával itt nem szállunk szembe, noha tudjuk, hogy ezren és ezren vannak olyanok, főleg a szakképzett ipari munkások között, akik szives-örömest dolgoznának, ha egyrészt nyugodt idegállapotba kerülhetnének, másrészt, ha munkájukért legalább annyi ellenértéket kapnának, amennyiből magukat és családjukat emberségesen eltarthatnák. Nincs azonban elég munkaalkalom. Aki ebben kételkedik, sétáljon ki munkaidőben Ujpestre, Kőbányára, Óbudára, Kispestre, Csepelre vagy akármelyik más gyári körzetbe s nézze meg a hangtalan, hideg gyárkéményeket, a sivár, üres gyártelepeket. Ezek nem azért merültek bele a terméketlenség sivár légkörébe, mert nem kapnak elegendő munkást, hanem főleg azért, mert nincs szén, nincs nyersanyag, nincs megrendelés X X X